

அதிதூதர் மிக்கேல் வரலாறு

விண்ணுலகில் நவவிலாச வான் தூதர்களின் தலைவர் புனித மிக்கேல். உலகம் படைக்கப்படும் முன்னர் தூதர்களின் விடிவெள்ளி என அழைக்கப்பட்டவன் லூஸிபர். உலகிற்கு மீப்பர் தேவை, மீப்பது தன் மைந்தன் என இறைவன் திருவளமானார்.

நான் அதிதூதராக திருக்கும் போது மனுவிரு எடுக்கும் மீப்பரை ஆராதீக்க மாட்டேன் என்ற இறுமாப்பு லூஸிபரில் எழுந்தது. அகங்காரம் கொண்டான். ஆணவத்தால் தேவனையே எதிர்த்தான். நல்வழிகாட்ட மிக்கேல் விரைந்தார். அவரின் நல்லுரைகளை உதறித் தள்ளினான் லூஸிபர்.

பரத்தில் பணிவதை விட நரகில் ஆட்சிபுரிவதே மேல் என்றான்.

இறைவனுக்கு நிகரானவன் யார்? என வீர முழுக்கமிட்டு, போராடி லூஸிபரையும் அவன் சகாக்களையும் எரிந்றகில் வீழ்த்தினார் மிக்கேல் அதிதூதர். மிக்கேல் என்பதன் பொருள், இறைவனுக்கு நிகரானவன் யார் என்பதே :

“வைகறைப் புதல்வனே, விடிவெள்ளியே,
வானினின்று நீ வீழ்ந்த வகை தான் என்னே!”

(இசையாஸ் 14/12)

“உன்னதருக்கு ஒப்பாக என்னை ஆக்கிக்கொள்வேன் என்று நீ உள்ளத்தில் சொல்லிக்கொண்டாய். ஆயிலும் நீ பாதாளம் வரை தாழ்த்தப்பட்டாய். படுகுழியின் ஆழத்தில் வீழ்த்தப்பட்டாய்” (இசையாஸ் 14/14-15)

“பின்பு ஒரு தூதன் பாதாளத்தின் தீறவுகோலையும் ஒரு பெரிய சங்கிலியையும் தன் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, வானத்திலிருந்து இறங்கி வரக்கண்டேன். சாத்தானென்று சொல்லப்பட்ட ஆதி சர்ப்பமாகிய பறவைநாகத்தை அவர் பிடித்து,

ஆயிரம் வருடமாவாக, அவர் கட்டி வைத்து அது ஜனங்களுக்கு மோசம் போகாதபடிக்கு, அதைப் பாதாளத்தில் தள்ளியடைத்து, அதன்மேல் முத்திரையிட்டார்” (காட்சியாகமம் 20/1-3) இங்கு ஆயிரம் வருடங்கள் என்பது அநேக யுகங்களைக் குறிக்கும். இவண் குறிப்பிடப்பட்ட தூதன் தூய மிக்கேல்.

காட்சியாகமம் 12/7-9 வரை உள்ள வசனங்கள் வருமாறு :

“அன்றியும் வானத்திலே ஒரு பெரிய யுத்தம் உண்டாயிற்று. மிக்கேலும் அவர் தூதர்களும் பறவை நாகத்தோடு யுத்தம் செய்தார்கள். அவர்கள் செயங்கொள்ளவும் இல்லை. வானத்திலே அவர்கள் இருந்த கீடம் அது முதல் காணப்படவில்லை. அப்படியே ஆதி சர்ப்பமாகிய அந்தப் பெரிய பறவை நாகம் வெளியே தள்ளப்பட்டது. அதற்குப் போல் என்றும், சாத்தான் என்றும் பெயர். அது பூமியிலே விழுத்தள்ளப்பட்டது. அதன் தூதர்களும் தள்ளப்பட்டார்கள்”.

இதனால் தான் தூய மிக்கேல் அதீதூதரின் சொனுபத்தில், அவர் பாதத்தின் கீழ் பிசாசு மிதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அதீதூதர் மிக்கேல் என்றாலே பிசாசுக்கு நடுக்கம். அவருடன் போரிட்டு வெற்றிக்கொள்ள அதனால் இயலாது என்று புனித யூதா ததேயு எழுதியுள்ளவாவது :

அதீதூதராகிய மிக்கேல், மோயீசனுடைய சரீரத்தைக் குறித்துப் பிசாசுடனே தர்க்கித்துப் பேசின போது: அவனது தூஷணத்திற்குத் தீர்வை கீட்டதுணியாமல் ஆண்டவரே உனக்கு ஆக்கியாபிப்பார் என்றார். (யூதா 1/9 இந்நிகழ்ச்சியை விவிலயத்தில் புனித யூதா ததேயு மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றார்) எனவே இது யூதரிடையே வழங்கி வந்த பரம்பரைச் செய்தி என நம்பலாம். பிசாசு மோயீசன் உடலை எடுத்திருந்தால், ஒருவேளை ஆராதனை செய்ய யூதர்களைத் தூண்டியிருக்கலாம் என்பது

வேதபாரகர் கருத்து. பிசாசு நரகில் விழுத்தாட்டப்பட்டனா காப்பியமாக வழித்துள்ளார் புலவர் மில்டன். இது “இழந்த பரகதி” (Paradise Lost) என அழைக்கப்படுகிறது.

அதீதாதர் மிக்கேல் வல்லமை மிக்கவர். ஆயினும் தாழ்ச்சியடையவர். அவர் சமாதாத்தாதன். இஸ்ராயேல் ஜனத்தீற்கு வழிகாப்பியவர். பதிதரின் சம்மட்டி. மரண வேளையில் நம்முடனிருந்து பிசாசுக்களை ஓட்டுபவர். உலக முடிவில் எக்காளம், ஊதும் அதீதாதர் அவர் எனக் கருதப்படுகிறது.

“அக்காலத்தீல் உன் இனத்தாருக்குக் காவலாக சேனைத் தலைவரான மிக்கேல் எழும்புவார்; மக்களினம் தோன்றியது முதல் அக்காலம் வரை இருந்திராத துன்ப காலம் வரும்.”

“யார் யார் பெயர் நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, அவர்கள் அனைவரும் மீட்கப்படுவார்கள். இறந்து போய் மண்ணில் உறங்குகிற பலருள் சிலர் முடிவில்லா வாழ்வடைவதற்கும், சிலர் முடிவில்லா இழிவுக்கும், நிந்தைக்கும் ஆளாவதற்கும் எழுந்திருப்பார்கள்.” (தூணியேல் 12/1,2) என்ற வேதப்பகுதி உறுதிப்படுத்துகிறது. அவர் தீருச்சபையினைக் காக்கும் அதீதாதர், தூயவர்களின் செப காணிக்கைகளை இறைவன் வைப்பார்.

தெனைக் காட்சியாகமம் தெளிவுப்படித்துகின்றது.

பின்பு வேறொரு தூதன் வந்து பொன் தூபக்கலசத்தை கையில் ஏந்திக்கொண்டு, பலிபீடத்துக்கு முன்பாக நின்றார். அப்போது சிங்காசனத்தீற்கு முன்பாக இருக்கிற பொற்பீடத்தின் மேல் சகல தூயவர்களுடைய செபக் காணிக்கையை ஒப்புக்கொடுக்கும்படி மிகுந்த தூபவர்களுடைய செபங்களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தூபவர்க்க புகையானது, தூதன் கையிலிருந்து சர்வேசுரனுக்கு முன்பாக எழும்பிற்று. பின்பு தூதன் அந்த தூபக்கலசத்தை எடுத்து, அதை பீடத்தின்

நெருப்பினால் நிரப்பி, பூமியில் கொட்டனார். உடனே இடிகளும், முழுக்கங்களும், மின்னல்களும், பலத்த பூமி அதீர்ச்சியும் உண்டாயின. (காட்சியாகமம். 8/3-5)

13-ம் சிங்கராயர் பாப்பிறை ஒரு தினம் தீருப்பவி நிறைவேற்றி முடிந்தவுடன் தீவிரன்று மூர்ச்சையானார் யாவரும் அவர் இறந்தார் என் எண்ணினர். வெகு நேரத்தீற்குப் பின் அவர் சுயநினைவு பெற்றார். தீருச்சபையின் மீது சாத்தானால் வர கிருக்கும் தீதுகளை அவர் காட்சியாகக் கண்டு நடுங்கி விட்டார், தூய மிக்கேல் அதீதூதர் விரைந்து வந்து சாத்தானுடன் போர் செய்து, அதனையும் தோழர்களையும் நரகத்தில் தள்ளியதையும் அக்காட்சியில் அவர் கண்டார். உடனே தூய பிதா அவர் மீது ஒரு செபத்தை எழுதி உலகமெங்கும் அது செய்யப்பட வேண்டுமென ஆணையிட்டார்.

தீருச்சபையின் தொடக்கத்திலிருந்தே அவர் தீருச்சபையின் காவற்தூதராகிவே போற்றப்பட்டார். ஆயினும் 5-ம் நூற்றாண்டில் தான் அவரது தீருநாள் செப்டம்பர் 29-ம் நாள் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டது. இதிலிருந்தே மைக்கல்மாஸ் விடுமுறை தோன்றியது.

தீருநாள் கொண்டாட நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி சுவையானது.

கி.பி. 404-ல் தூய மிக்கேல் காட்சி தந்ததால் சிபான்றோ என்ற இடத்தில் உள்ள குகையொன்று சிறப்பு பெற்றது. சிபான்றோ மக்கள் மீது அண்மை நாட்டார் படையெடுத்திட முயற்சிகள் செய்தவண்ணம் இருந்தனர். பக்தியுள்ள ஆயர் தங்களைக் காத்திட அதீதூதர் தூயமிக்கேலிடம் மன்றாட மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். போருக்கு முந்தீன இரவு அதீதூதர் ஆயருக்குக் காட்சியளித்து, அடுத்த நாள் பகைவர்கள் தோற்று ஓடிவிடுவர் என்றார். அடுத்த தினம் யுத்தம் ஆரம்பமானதும் பெரும்புயல்

வீசியது. பயங்கர இடியும் மின்னலும் ஏற்பட்டன. மின்னல் அம்பு போல் பாய்ந்து பகைவரைத் தாக்கியது. எதிரிகள் எதிர்க்க இயலாது படைக்களம் விட்டு பயந்து ஓட்டம் பிடித்தனர். புறமுதுகு காட்டி ஓடினர். இவ்வெற்றியின் நினைவாக கெபி ஒரு ஆலயமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. பல புதுமைகள் இங்கு நடந்தேறின. தீருச்சபையும் அவருக்கு தீருநாள் அமைத்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் செப்டம்பர் 29-ல் அவர் தீருநாள் மிக சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

பிசாசுகளின் சகல மாய்கையிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பவர் தூயமிக்கேல் அதீதூதர். போர் வீரர்களின் பாதுகாவலராகவும் அவர் புகழப்படுகின்றார். உலகம், உடல், அலகை என்பவற்றுடன் நாம் அன்றாடம் நடத்தும் போரில் வெற்றியடைய அவரின் உதவி நமக்குத் தேவை. எனவே அவர் மீது பக்திகொண்டு, அவரை வேண்டுவது சிறந்த பக்தி முயற்சியாகும்.

தமிழகத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவரை, கோவை மறைமாவட்ட ஆயரின் தூய மிக்கேல் அதீதூதர் ஆலயமும், தென்காசி தூய மிக்கேல் தேவாலயமும், இராஜாவூர் மிக்கேலார் கோவிலும் புகழ் மிக்கவை. தென்காசி ஆலயத்தைப் பற்றி கர்ண பரம்பரையாக ஒரு வரலாறு சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தூய மிக்கேல் அதீதூதரின் தீருநாள் பவனியின் போது, நாத்திகர் சிலர் இழுக்கான செயல் பல இழைத்தனர். அன்றிரவே கொள்ளை நோய் ஒன்று ஏற்பட்டு பல பெண்கள் கைம்பெண்களாயினர். அவர்கள், அறுத்த தாலி ஒரு நாழி அளவு இருந்ததாம். இதனைக்கண்ட நாத்திகர் மன்னிப்புக்கோரி ஆத்திகராகினர். உடனே கொள்ளைநோய் நீங்கியது. அது முதல் எல்லா மதத்தினரும் அதீதூதரின் தீருநாளில் அதீக அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். தமது ஊருக்கு அவரை பாதுகாவலராகக்

கொண்டுள்ளனர். அவரது ஆலயம் இன்று வரை “சர்வேசுரன் கோவில்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அதீதாதர் மிக்கேல் வலிமை பொருந்தியவர். தீருச்சபைக்குப் பாதுகாவலர். கிறிஸ்தவ நாடுகளுக்கும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் பாதுகாவலர். “எல்லா வானதூதர்களையும் நாம் வந்திக்க வேண்டும். எனினும் சிறப்பாக தூயமிக்கேல் அதீதாதரை நாம் நாட வேண்டும். அவர் மகத்துவம் வாய்ந்த பதவி வகிப்பவர், மிக உயர்ந்த அலுவல் பார்க்கிறவர். தோல்வி அடைய முடியாத வல்லமை உள்ளவர்” - என்பது தூய லாரன்ஸ் ஜஸ்டினியன் கருத்து. இன்றும் யூதர்கள் ஆபத்துக்களிலிருந்து தங்களைக் காத்திட அவரை மன்றாடி வருகின்றனர்.

“இரக்கத்தின் தூதரான்” மிக்கேலே. இரக்கத்தின் சீம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் அவரது முகத்திலிருந்து வரும் ஒளியில் இஸ்ரேயேல் மோட்சத்தை ஆளும்படி இஸ்ராயேலுக்காக மன்றாடும், என்ற மன்றாட்டுடன் பிரயோசித்த தீருநாளன்று தங்கள் செபங்களை யூதர்கள் முடிக்கின்றனர். பரத்திலிருக்கும் வானதூதர்கள் அனைவரிலும் மகிமையிலும், வல்லமையிலும் சிறந்தவர்: அதீதாதர் மிக்கேல் என்பது வேதபாரகர் கருத்து: உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்து ஆன்மாக்களின் உதவியாளர் தூயமிக்கேல், அவர்களைத் தேற்றுகிறார். தூய ஆன்மாக்களை பரம் அழைத்துச் செல்கின்றார். மரித்தோருக்கானத் தீருப்பலியில் “தேவர் முற்காலத்தில் அபிரகாமுக்கும் அவரது சந்ததியாருக்கும் வாக்களித்த பேரின்ப ஒளிக்கு அவர்களை வெற்றிக்கொடி தாங்கும் தூயமிக்கேல் அழைத்துச் செல்வாராக” என வேண்டப்படுகிறது.

நமது துன்ப வேளையில் தவறாது உதவும் நண்பர் தூயமிக்கேல் அதீதாதர். நமக்காவும் நம் மறைக்காகவும் அவரை அனுதீனம் வேண்டிடுவோம்.